

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪВЕТ

Заключения на Съвета от 11 май 2010 година относно социалното измерение на образованието и обучението

(2010/С 135/02)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД:

1. Заклученията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 14 ноември 2006 г. относно ефикасността и равнопоставеността в образованието и обучението⁽¹⁾, в които държавите-членки се приканват да осигурят справедливи системи на образование и обучение, които имат за цел да предоставят възможности, достъп, отношение и резултати, независещи от социално-икономическия произход и от други фактори, които могат да доведат до неравнопоставеност в образователно отношение;
2. Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно ключовите компетентности за учене през целия живот⁽²⁾, в която се подчертава колко е важно да се развива предоставянето на ключови компетентности за всички, както и да се направи необходимото тези компетентности да се предоставят на лицата, които поради това, че са неравнопоставени в образователно отношение, се нуждаят от специална подкрепа, за да реализират своя потенциал в тази област;
3. Резолюцията на Съвета от 15 ноември 2007 г. относно нови умения за нови работни места⁽³⁾, в която се подчертава необходимостта да се предвидят нужните умения и да се повиши цялостното равнище на уменията, с отдаване на приоритет на образованието и обучението на хората с малко умения и на излюжените на риск от икономическо и социално изключване;
4. Резолюцията на Съвета от 23 ноември 2007 г. за модернизация на университетите с оглед на конкурентоспособността на Европа в една световна икономика на знанието⁽⁴⁾,

в която се потвърждава значението на увеличаването на възможностите за учене през целия живот, на разширяването на достъпа до висше образование за нетрадиционни и възрастни учещи се и на развиването на измерението на учене през целия живот в университетите;

5. Заклученията на Съвета от 22 май 2008 г. относно ученето за възрастни⁽⁵⁾, в които се изтъква необходимостта да се повиши нивото на квалификация на все още значителния брой нискоквалифицирани работници и се набляга на приноса на ученето за възрастни за социалното единство и икономическото развитие;
6. Решение № 1098/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване (2010 г.)⁽⁶⁾, в което се посочва, че липсата на основни умения и квалификации, приспособени към нуждите на пазара на труда, е голяма пречка за включване в обществото;
7. Заклученията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 21 ноември 2008 г. относно бъдещите приоритети за засилване на европейското сътрудничество в областта на професионалното образование и обучение (ПОО)⁽⁷⁾, в които се подчертава, че ПОО стимулира не само конкурентоспособността, постиженията в стопанската дейност и иновациите в контекста на глобализираната икономика, но и справедливостта, сближаването, личностното развитие и активното гражданско участие, и че неговата привлекателност следва да бъде популяризирана пред всички целеви групи;

⁽¹⁾ ОВ С 298, 8.12.2006 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 394, 30.12.2006 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ С 290, 4.12.2007 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Док. 16096/1/07 REV 1.

⁽⁵⁾ ОВ С 140, 6.6.2008 г., стр. 10.

⁽⁶⁾ ОВ L 298, 7.11.2008 г., стр. 20.

⁽⁷⁾ ОВ С 18, 24.1.2009 г., стр. 6.

8. Заключенията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 21 ноември 2008 г. — „Да подготвим младите хора за XXI век: програма за европейско сътрудничество по въпросите на училищата“⁽⁸⁾, в които държавите-членки се приканват да осигурят достъп до висококачествени образователни възможности и услуги, по-специално за деца и млади хора, които може да са поставени в неравностойно положение поради лични, социални, културни и/или икономически обстоятелства;
9. Заключенията на Съвета от 26 ноември 2009 г. относно образованието на деца с мигрантски произход⁽⁹⁾, в които държавите-членки се приканват да предприемат целесъобразни мерки на съответното равнище на отговорност — местно, регионално или национално, с цел да гарантират, че на всички деца са предоставени справедливи и равни възможности, както и необходимата помощ за пълноценно разгръщане на потенциала им, независимо от произхода;
10. Резолюцията на Съвета от 27 ноември 2009 г. относно обновена рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010—2018 г.)⁽¹⁰⁾, в която държавите-членки се приканват да осигурят на младите хора равен достъп до висококачествено образование и обучение на всички равнища и да насърчават по-добри връзки между формалното образование и неформалното учене,

И КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД ПО-СПЕЦИАЛНО:

Заключенията на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („ЕСЕТ 2020 г.“)⁽¹¹⁾, в които утвърждаването на равнопоставеността, социалното сближаване и активното гражданско участие е определено като една от четирите стратегически цели на тази рамка, и в които са определени пет референтни нива за средните европейски постижения („европейски критерии“), които също поставят силно ударение върху постигането на равнопоставеност,

И В СВЕТЛИНАТА НА:

Конференцията на тема „Приобщаващо образование: път за насърчаване на социалното сближаване“, състояла се в Мадрид на 11—12 март 2010 г.,

КАТО ОТБЕЛЯЗВА, ЧЕ:

Системите за образование и обучение в ЕС трябва да осигуряват равнопоставеност и високи постижения. Подобряването на образователните постижения и предоставянето на ключови компетентности на всички хора са от решаващо значение не само за икономическия растеж и конкурентоспособността, но и за нама-

ляването на бедността и насърчаването на социалното приобщаване.

Социалното приобщаване чрез образование и обучение следва да осигури равни възможности за достъп до качествено образование, както и равнопоставено отношение, в т.ч. чрез адаптиране на предлаганото образование и обучение към индивидуалните потребности. В същото време то следва да осигури равни възможности за постигане на най-добри резултати посредством стремеж да се предоставят ключови компетентности от най-високо равнище за всички.

КАТО СЪЗНАВА, ЧЕ:

Системите за образование и обучение допринасят в значителна степен за стимулиране на социалното сближаване, активното гражданско участие и личностната реализация в европейските общества. Те имат потенциала да насърчават възходящата социална мобилност и да разчупят затворения кръг на бедността, социалната неравнопоставеност и изключването. Тяхната роля може да бъде допълнително засиlena, ако бъдат пригодени към разнообразието, характерно за гражданите от гледна точка на културното богатство, съществуващите знания и компетентности и учебните потребности.

Образованието не е нито единствената причина за социалното изключване, нито единственият изход от него. Малко вероятно е образователните мерки да успеят сами по себе си да смекчат последиците от неблагоприятното в редица отношения положение; необходими са многосекторни подходи, които могат да съчетаят тези мерки с по-широкообхватна социална и икономическа политика.

За увеличаване на конкурентоспособността в международен план са необходими професионални умения на високо равнище, съчетани със способности за творчество, иновации и работа в мултикултурна и многоезична среда. Поради това и заради демографското свиване е още по-важно системите за образование и обучение да повишават нивата на успеваемост като цяло, като същевременно дават възможност на всички — деца и възрастни, независимо от социално-икономическия им произход или лични обстоятелства — да развият пълния си потенциал чрез учене през целия живот. В това отношение особено внимание следва да се обръща на нуждите на лицата със специални образователни потребности, лицата с мигрантски произход и членовете на ромската общност.

При продължаващото действие на социалните последици от икономическата криза и в контекста на Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване (2010 г.)⁽¹²⁾ е ясно, че рецесията е засегнала силно хората в най-неравностойно положение, като едновременно с това излага на опасност усилията в бюджетната сфера, насочени към тези групи.

⁽⁸⁾ ОВ С 319, 13.12.2008 г., стр. 20.

⁽⁹⁾ ОВ С 301, 11.12.2009 г., стр. 5.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 311, 19.12.2009 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ С 119, 28.5.2009 г., стр. 2.

⁽¹²⁾ Виж бележка под линия на стр. 6.

ОТЧИТА, ЧЕ:

Ако Европа иска да бъде конкурентоспособна и благоденстваща като икономика, основана на знанието и на устойчиви, високи равнища на заетост и засилено социално сближаване, както се предвижда в стратегията „Европа 2020“, ролята на образованието и обучението от гледна точка на ученето през целия живот е от решаващо значение. Предоставянето на ключови компетентности за всички на основата на учене през целия живот ще играе решаваща роля за подобряване на пригодността за заетост на гражданите, социалното приобщаване и личностната реализация.

В контекста на европейските критерии, одобрени съгласно стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („ЕСЕТ 2020 г.“), е налице спешна необходимост от намаляване на сегашния брой лица с ниско ниво на основни умения — особено за четене (наличните в момента данни за това сочат, че средно един от четири ученици не може да чете и пише правилно) — и от по-нататъшно намаляване на броя на преждевременно напускащите образованието и обучението, както и необходимост да се засили участието в образованието и грижите в ранна детска възраст, да се повиши броят на младите хора с висше образование и да се увеличи участието на възрастните в ученето през целия живот. Посоченото по-горе важи особено силно по отношение на лицата с неравностоен произход, за които статистическите данни сочат тенденция към постигане на значително по-лоши резултати на изпълнение на всеки от критериите. Целите на стратегическата рамка могат да бъдат изпълнени успешно само като се отговори на потребностите на лицата, изложени на риск от социално изключване.

СЧИТА, ЧЕ:

Разликите в степента на социалното приобщаване, постигнато от държавите-членки, показват, че в ЕС все още има значително поле за действие за намаляване на неравенството и изключването, както чрез структурни промени, така и чрез допълнителна подкрепа за учещите се, изложени на риск от социално изключване. Равнопоставеността и високите постижения не са взаимноизключващи се, а допълващи се понятия, и следва да са цел както на национално, така и на европейско равнище. Тъй като положението във всяка държава-членка е различно, европейското сътрудничество може да спомогне за набелязване на пътища за насърчаване на социалното приобщаване и равнопоставеност, без това да бъде за сметка на високите постижения.

Системи, които поддържат високи стандарти на качество за всички и засилват отчетността, които стимулират индивидуализирания и приобщаващ подход, които подкрепят ранната намеса и са насочени целево по-специално към учещите се в неравностойно положение, могат да се окажат мощно средство за засилване на социалното приобщаване.

Схемите за подпомагане на студентите като стипендии, заеми и допълнителни непарични облекчения могат да изиграят важна роля за улесняване на равния достъп, особено във висшето образование. Предвид увеличения натиск върху финансовите

средства за образование от решаващо значение ще бъде постигането на повишена ефективност на публичните инвестиции; анализирането на структурата и въздействието на различни системи на финансиране може да помогне да се направи информиран избор.

ОСВЕН ТОВА СЧИТА, ЧЕ:

По отношение на образованието в ранна възраст и училищното образование:

1. Участието във висококачествено образование и грижи в ранна детска възраст, с висококвалифициран персонал и адекватно съотношение между персонал и деца, дава положителни резултати за всички деца и е от най-голяма полза за децата в най-неравностойно положение. Предоставянето на подходящи стимули и подкрепа, адаптирането на предлаганото образование към потребностите и увеличаването на достъпа могат да доведат до по-широко участие на деца с неравностоен произход⁽¹³⁾.
2. Осигуряването на висококачествено образование, което предоставя ключови компетентности за всички, е един от най-ефекасните начини за стимулиране на социалното приобщаване. Необходима е допълнителна подкрепа за училищата с висок дял на ученици с неравностоен произход.
3. Успешното предотвратяване на преждевременното напускане на училище изисква да се развият познания за групите, които са изложени на риск от отпадане (напр. поради лични или социално-икономически обстоятелства или трудности, свързани с ученето) на местно, регионално и национално равнище и да се разработят системи за ранно откриване на лицата, които са изложени на такъв риск. Следва да се прилагат всеобхватни, междусекторни стратегии, които предоставят набор от системни политики, обхващащи цялостната училищна система, насочени към различните фактори, които водят до преждевременното напускане на училище. Индивидуализираната подкрепа за изложените на риск ученици може да включва осигуряването на индивидуално обучение, консултации, системи за наставничество и настойничество, социална подкрепа и извънкласни дейности, които подпомагат ученето.
4. На равнище образователни институции стратегиите за приобщаване изискват силно ръководство, редовно наблюдение на резултатите и качеството, новаторско висококачествено преподаване, подкрепено с подходящо обучение на преподавателите, предоставяне на повече правомощия и мотивация, сътрудничество с други специалисти и осигуряване на адекватни средства. Предоставянето на интегрирана подкрепа на учещи се, които имат нужда от нея, изисква сътрудничество с родителите и заинтересованите страни в общността, например в области като неформалните и самостоятелните извънкласни форми на учене.

⁽¹³⁾ За целите на настоящия текст терминът „с неравностоен произход“ обхваща също, по целесъобразност, учещи се със специални образователни потребности.

5. Създаването на необходимите условия за успешно приобщаване в обикновените образователни институции на ученици със специални потребности е от полза за всички учещи се. По-честото използване на индивидуализирани подходи, в т.ч. индивидуални планове за учене, и включването на оценяването в подкрепа на учебния процес, създаването на умения у учителите да управляват и да извличат полза от разнообразието, насърчаването на съвместното преподаване и учене, както и разширяването на достъпа и участието, са начини за постигане на по-високо качество за всички.

По отношение на професионалното образование и обучение (ПОО):

— Предлагането на разнообразно професионално образование и обучение, в което силно се набляга на ключовите компетентности, включително трансверсалните компетентности, може да осигури така необходимите начини за повишаване на квалификацията на лицата и оттам — за достъп до пазара на труда. ПОО може да стане по-подходящо за групите в неравностойно положение, ако предлаганото професионално образование и обучение се пригоди към индивидуалните потребности, ориентирането и консултирането се засилят, ако се признаят различните форми на вече придобити знания и се поощряват алтернативните схеми за учене на работното място. Увеличаването на участието — особено на нискоквалифицираните лица — в продължаващо професионално образование и обучение е ключов фактор за подхода на активно приобщаване и за ограничаването на безработицата в случай на индустриални преобразувания.

По отношение на висшето образование:

1. За повишаването на амбициите и разширяването на достъпа до висше образование на студенти с неравностоен произход е необходимо да се засилят схемите за финансово подпомагане и други стимули, както и да се подобри тяхната структура. Поносимите, достъпни, адекватни и прехвърлими студентски заеми, както и стипендиите, отпускани според доходите, могат успешно да повишат нивото на участие на тези, които не могат да си позволят разходите за висше образование.
2. По-гъвкавите и разнообразни възможности за учене — например признаването на вече придобити знания, задочното образование и дистанционното обучение — могат да допринесат за съчетаване на висшето образование с работата или семейните задължения и да поощрят по-широко участие. Въвеждането на мерки, насочени към наблюдение и увеличаване на дела на продължаващите висшето си образование, към предоставяне на индивидуализирана подкрепа, както и към по-изразено ориентиране, наставничество и обучение за придобиване на умения — особено в ранните етапи на академичния курс — може да увеличи дела на студентите в неравностойно положение, които се дипломират.
3. Необходими са специални усилия, особено по отношение на финансирането, за да се гарантира, че потребностите на студентите в неравностойно положение се вземат изцяло предвид, тъй като те често нямат възможността да се възползват от съществуващите схеми за мобилност.

4. Борбата срещу неравенството, бедността и социалното изключване може да се засили, ако се приеме, че институциите за висше образование носят социална отговорност да връщат към обществото богатата на познанието, да впрягат знанията в услуга на широката общественост — както на местно равнище, така и в глобален план — и да отговарят на социалните потребности.

5. Институциите за висше образование могат също да поемат обществена отговорност като предоставят ресурсите си на учещите се възрастни, както и на самостоятелно и неформално учещите се, задълбочават научните изследвания за социалното изключване, стимулират иновациите и обновяват образователните средства и методики.

По отношение на образованието за възрастни:

1. Разширяването на достъпа до образование за възрастни може да създаде нови възможности за активно приобщаване и засилено социално участие, особено за нискоквалифицираните лица, безработните, възрастните със специални потребности, хората в напреднала възраст и мигрантите. Специално за последната категория изучаването на езика или езиките на приемащата държава играе важна роля за насърчаване на социалната интеграция, както и за подобряване на основните умения и пригодността за заетост.
2. Ученето за възрастни, предлагано в най-различна среда, което включва многобройни заинтересовани страни (в т.ч. публичния и частния сектор, институциите за висше образование, местните общности и неправителствените организации) и обхваща ученето по лични, граждански, социални и професионални причини, заема централно място по отношение на целта да се достигне до групите в неравностойно положение и рисковите групи. По отношение по-конкретно на ученето по професионални причини предприятията могат да демонстрират корпоративна социална отговорност чрез по-успешно предвиждане на структурните промени и осигуряване на възможности за преквалификация.
3. Може да се проучи потенциалът на ученето между поколенията като средство за споделяне на знания и опит и за поощряване на комуникацията и солидарността между помладите и по-старите поколения, за преодоляване на все по-голямото цифрово разделение и за намаляване на социалната изолация.

В перспективата на ученето през целия живот:

— Системите за образование и обучение с гъвкави програми, които оставят открити възможности колкото се може по-дълго и които избягват „задънените улици“, спомагат за преодоляване на неравнопоставеността. Те спомагат и за избягване на социално-икономическата или културната маргинализация и на ограниченията, произтичащи от твърде занижени очаквания. Осигуряването на ориентиране през целия живот и валидирането на придобитите умения, в т.ч. признаването на вече придобити знания и опит, разнообразяването на моделите за прием във всички степени на образованието и обучението, включително висшето

образование и ученето за възрастни, и отделянето на по-голямо внимание на качеството и привлекателността на учебната среда могат да улеснят прехода за учещите се. За да се достигне до групите в неравностойно положение, които са извън системите за образование и обучение, са необходими новаторски методи на ориентиране, както и сътрудничество с други социални служби и с гражданското общество.

СЪОТВЕТНО ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ:

По отношение на образованието в ранна възраст и училищното образование:

1. Да осигурят по-широк достъп до висококачествено образование и грижи в ранна детска възраст, за да дадат на всички деца — особено на тези с неравностоен произход или със специални образователни потребности — сигурен старт, както и да засилят мотивацията за учене.
2. Да подобряват качеството на преподаване в училищата и да намаляват различията помежду им и вътре в тях с цел да се противодейства на евентуалната социално-икономическа или културна маргинализация.
3. Да се съсредоточат върху придобиването на съществени основни умения, по-специално езикова и математическа грамотност, и — в частност при ученици с мигрантски произход — езикови умения.
4. Да насърчават дейностите по създаване на мрежи между училищата за осъществяване на обмен на опит и примери за добри практики.
5. Да полагат по-интензивни усилия за предотвратяване на преждевременното напускане на училище, като се основават на разработването на системи за ранно сигнализиране, които откриват рисковите ученици; да подпомагат стратегии за приобщаване, обхващащи цялостната училищна система, насочени към качеството и поддържани с подходящо ръководство и обучение на учителите в перспективата на ученето през целия живот.
6. Да разработят по-индивидуализирани подходи и цялостни отговори за подкрепа на всички ученици, както и да осигурят допълнителна помощ на учениците с неравностоен произход и със специални потребности.
7. Да повишават значението на училищното образование с оглед повишаване на амбициите на учениците и стимулиране не само на способността за учене, но и на мотивацията за учене.
8. Да увеличават привлекателността на преподавателската професия, да предоставят съответното вътрешноведомствено обучение и да осигуряват силни училищни ръководства.

9. Да направят училищата по-отговорни пред обществото като цяло, да засилят партньорствата между училищата и родителите, деловите среди и местните общности, и да обвържат допълнително формалните с неформалните дейности.

10. Да насърчават успешни приобщаващи образователни подходи за всички ученици, включително учениците със специални потребности, като превръщат училищата в учебни общности, в които се възпитава чувство на приобщаване и взаимна подкрепа и в които се признават талантите на всички ученици. Да следят въздействието на тези подходи, по-специално с оглед повишаване на достъпа на учещите се със специални потребности и на дела на тези от тях, които се дипломират, на всички равнища на образователната система.

По отношение на професионалното образование и обучение:

1. Да засилят придобиването на ключови компетентности посредством курсове и програми за професионално обучение и да удовлетворяват по-успешно потребностите на учещите се в неравностойно положение.
2. Да продължат да разработват ПОО, което позволява на учещите се да съставят собствена индивидуализирана програма.
3. Да се стремят да направят необходимото за интегриране на системите за ПОО в цялостната система на образование и обучение, включително чрез гъвкави програми, които дават възможност на учещите се да се прехвърлят от един сектор в друг и да започват работа.
4. Да засилят дейностите за ориентиране и консултиране и съответното обучение на преподаватели, за да бъдат подкрепяни изборът на кариера от страна на учещите се и преходите в рамките на образованието или от образование към работа. Това е особено важно за успешното включване на пазара на труда и за приобщаването на учещите се със специални потребности.

По отношение на висшето образование:

1. Да насърчават по-широк достъп, например чрез засилване на схемите за финансово подпомагане на студентите и чрез гъвкави и разнообразни възможности за учене.
2. Да разработват политики, насочени към увеличаване на дела на студентите, завършващи висшето си образование, например чрез засилване на индивидуализираната подкрепа, ориентирането и наставничеството за студентите.
3. Да продължават да премахват бариерите пред мобилността с учебна цел, да разширяват възможностите за такава мобилност и да подобряват качеството ѝ, включително чрез осигуряване на адекватни стимули за мобилността на студентите с неравностоен произход.
4. Да насърчават специфични програми за по-възрастни студенти и други нетрадиционни учещи се.

По отношение на образованието за възрастни:

1. Да подсилват политиките за предоставяне на възможност на нискоквалифицираните лица, на безработните и, когато това е целесъобразно, на гражданите с мигрантски произход да придобият квалификация или да направят крачка напред по отношение на уменията си („една стъпка нагоре“) и да разширят предлагането на образование „втори шанс“ за млади хора в работоспособна възраст.
2. Да насърчават мерките, насочени към осигуряване на достъп за всички до основните умения и ключовите компетентности, необходими за живота и ученето в обществото на знанието, особено грамотността и уменията за работа с информационни и комуникационни технологии (ИКТ).

И като цяло да задълбочат социалното измерение на системите за образование и обучение чрез:

1. Увеличаване на гъвкавостта и пропускаяемостта на образователните програми и премахване на бариерите пред участието и мобилността в рамките на системите за образование и обучение и между тях.
2. Установяване на по-тесни връзки между света на образованието и света на работата и обществото като цяло с оглед подобряване на пригодността за заетост и активното гражданско участие.
3. Създаване на системи за валидиране и признаване на вече придобитите знания, включително самостоятелното и неформалното учене, и по-засилено използване на ориентирането през целия живот за учещите се в неравностойно положение и нискоквалифицираните учещи се.
4. Оценка на въздействието и ефективността на мерките за финансово подпомагане, които са насочени към учещите се в неравностойно положение, както и влиянието на организацията на образователните системи и структури върху учещите се в неравностойно положение.
5. Обмисляне на възможността за събиране на данни за резултатите, за дела на отпадналите учещи се и за социално-икономическия им произход, особено в системите на професионалното образование и обучение, висшето образование и образованието за възрастни.
6. Обмисляне на възможността за определяне на количествени цели в областта на социалното приобщаване чрез

образование, които са пригодени към ситуацията във всяка отделна държава-членка.

7. Обмисляне на възможността за разработване на интегриран подход към тези цели, координиран с други политики.
8. Заделяне на адекватни ресурси за ученици и училища в неравностойно положение и, когато това е целесъобразно, разширяване на използването на Европейския социален фонд и на Европейския фонд за регионално развитие за намаляване на социалното изключване чрез образование.

СЪОТВЕТНО ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА:

1. Да продължават сътрудничеството във връзка със стратегическия приоритет за утвърждаване на равнопоставеността, социалното сближаване и активното гражданско участие, като използват активно отворения метод на координация в контекста на стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („ЕСЕТ 2020 г.“), като въвеждат социалното измерение на процесите от Болоня и Копенхаген и като приемат мерки в съответствие със заключенията на Съвета от 2008 г. относно ученето за възрастни.
2. Да се стремят да използват активно всички аспекти на Програмата за учене през целия живот и, когато това е целесъобразно, Европейския социален фонд, Европейския фонд за регионално развитие и програма „Прогрес“, за да засилят социалното приобщаване чрез образование и обучение, и да отделят особено внимание на това измерение в предложенията за следващото поколение програми.
3. Да насърчават и подкрепят по-голямо участие на учещи се с неравностоен произход или на такива със специални потребности в програмите, партньорствата и проектите за международна мобилност, по-специално в рамките на Програмата за учене през целия живот.
4. Да подкрепят сравнителни изследвания за ефективността на политиките за увеличаване на равнопоставеността в образованието и обучението, да разширяват базата от знания в сътрудничество с други международни организации и да осигуряват широко разпространение на резултатите от изследванията.
5. Да утвърждават ролята на образованието и обучението като ключови инструменти за постигане на целите на процесите на социално приобщаване и социална закрила.